

Türk Şiirinde Ertuğrul Karakoç

– Ahmet AYAZ · 04 Ekim 2012

TÜRK ŞİİRİNDE ERTUĞRUL KARAKOÇ

Ahmet Ayaz

.....Türk şiirinin gerçekten yüz aklarından birisi olan Ertuğrul Karakoç'tan söz etmeğe gerek duyuyorum. Neden mi? Şiir adına, sanat adına, böyle ustalarımızı unutmamamız gerekiyor. Şimdi burada sözü fazla uzatmadan yaşamından kısa kesitler ve şiirlerinden bazılarını sizlerle paylaşacağım.

.....Gaziantep'ten evli olup, 1963 tarihinden 1973 tarihine kadar, Gaziantep'te eğitimci ve idareci olarak görev yapan Ertuğrul Karakoç Hocamız, 1936 yılında Kahramanmaraşın Ekinözü İlçesinde doğdu. İlkokulu Ekinözü'nde, Ortaokulu Elbistan da okudu. Gaziantep Öğretmen Okulundan sonra yüksek öğrenimini Necati Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünde tamamladı. Çeşitli orta dereceli okullarda müdürlük, milli eğitim müdür yardımcılığı ve milli eğitim müdürlüğü yaptı. Bir ara Milli Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatlarında da çalışan Karakoç, Milli Eğitim Bakanlığında Başmüfettiş olarak da çalıştıktan sonra 2001 yılında emekli oldu. Uzun süre OZAN Sanat- Edebiyat Dergisi'ni çıkaran şair, EDE Sanat- Edebiyat Dergisinin de sanat yönetmenliğini yaptı. Şiirleri: Alev, Çaba, Çele, Çağrı, Doğuş, Dolunay, Elif, Genç, Kuşak, Gaziantep kültür, Hareket, Hisar, Kavşak, kök, Kültür ve Sanat, Milli Kültür, Meltem, Meşale, Ozan, Türk Edebiyatı, Su, Şölen, Varlık Dergilerinde yayınlandı. Yayınlanmış eserleri; İLK ŞİİR 1956-Şiir) KAN AĞRISI (Şiir-1966), ALTAY TÜRKÜSÜ (Şiir-1966), YURT GÜZELLEMESİ (Antoloji-1988), TURNAMA AĞIT YAKAMAM (şiir-1998) Şimdi aşağıya şiirlerinden bazılarını alıyorum.

OLA Kİ

Ola ki bir gün barıştan söz edelim
Denizlerden, şiirden, aşktan
Çocuklardan söz edelim bayram sabahlarında
Ola ki bir gün sevgiden söz edelim
Elimize silah almadan

...

Ola ki bir gün denizden söz edelim Maviliklerden, balıklardan pul pul
Sıcak ülkelerden, dostluktan, kardeşlikten
Avuçlarımızda gün ışığı pırıl pırıl
Ola ki bir gün sizden söz edelim
Bakışlarımıza kin dolmadan

...

Ola ki bir gün kırlangıçlardan söz edelim
Gelinlik kızlardan telli duvaklı

Yorgun askerlerden, avuçlarında zeytin dalı
Ak çeşmelerden söz edelim cıgıl, cıgıl akan
Ola ki turnalardan söz edelim
Avcılar uyanmadan

...

Buğday başaklarından söz edelim
Konya Ovasından, Harandan
Seyhan'dan söz edelim, Karacaoğlan'dan
Erzurum'da Emrah olalım, Sivas'ta Veysel
Ola ki bir gün Çukurova'dan söz edelim
Kalksın göç eylesin Avşar elleri

...

Ola ki bir gün kapım sabah rüzgarlarına açıla
İçime siz dolasınız
Bir bardak ayran içelim birlikte
Elleriniz ellerimde

...

Ola ki bir gün mavi düşlerden konuşalım
Silahların sustuğu cephelerden
Pamuk tarlalarından söz edelim
Pirinç tarlalarından
Ola ki türküler söyleyelim birlikte.

Ertuğrul KARAKOÇ

ABBASOĞLU ABBAS

Oturmuşsun denize karşı, deniz dalgalı ya
Sigara diyorsun, demli çay diyorsun
Gemiler geçiyor sen görmüyorsun
El oğlunun gözleri dört işlem
Kocaman salonlarda en büyük pazarlıklar
Ey Abbasoğlu Abbas
Sen ayakta uyuyorsun

...

Abbas
Abbasoğlu Abbas
Kocaman çınarlarda börtü böcek
Ve güneşte bir korkunç kir

Abbasoğlu Abbas
Uyanmalısın aydınlık şafaklara
Ki bitsin yalnızlığın, ezikliğin.

Ertuğrul KARAKOÇ